

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองเสม็ด
เรื่อง
การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์
พ.ศ.๒๕๖๕

เทศบาลตำบลหนองเสม็ด
อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด

บันทึกหลักการเหตุผล

ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองเสม็ด

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๕

หลักการ

กำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลหนองเสม็ด เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนจากการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กำหนดไว้เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะการเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น และเพื่อป้องกันอันตรายและเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในการกำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่หรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตอำนาจนั้น เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

เนื่องจากปัจจุบันเทศบาลตำบลหนองเสม็ด ยังมิได้ตราเทศบัญญัติดังกล่าวออกมาบังคับใช้ ประกอบกับภายในเขตท้องที่เทศบาลตำบลหนองเสม็ด มีปัญหาเรื่องการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อกำหนดมาตรการควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์ภายในพื้นที่เทศบาลตำบลหนองเสม็ด จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๕๐ (๓) (๔) และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองเสม็ด เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๕ เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลหนองเสม็ด

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองเสม็ด
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรให้ตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองเสม็ด เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ (๓) (๔) และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลตำบลหนองเสม็ดโดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลหนองเสม็ด และผู้ว่าราชการจังหวัดตราด จึงได้ตราเทศบัญญัติขึ้นไว้ดังนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองเสม็ด เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๕”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลหนองเสม็ด ตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลหนองเสม็ดแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่สัตว์เลี้ยง” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลหนองเสม็ด

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ห้ามมิให้มีการเลี้ยงสัตว์ชนิดหรือประเภทเหล่านี้ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลหนองเสม็ด โดยเด็ดขาด ได้แก่

(๑) สัตว์มีพิษร้าย

(๒) สัตว์ดุร้ายต่าง ๆ

(๓) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น ๆ

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพการเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรค หรืออันตรายที่เกิดจากสัตว์ในพื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลหนองเสม็ด เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

/(๑) ให้พื้นที่ ...

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ สุนัข แพะ แกะ สุนัข อื่น ๆ โดยเด็ดขาด

(๑.๑) พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นเขตพาณิชยกรรมและเขตประชากรหนาแน่น

(๑.๒) พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นประเภทอนุรักษ์ เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรมไทย

(๑.๓) สถานที่ท่องเที่ยว สนามกีฬาหรือที่สาธารณะสำหรับใช้ประโยชน์อื่น

(๑.๔) วัด โรงเรียน หรือสถานที่ราชการ

(๒) พื้นที่นอกเหนือจากที่ระบุใน (๑) เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทดังต่อไปนี้ เกินจำนวน ดังนี้

(๒.๑) ช้าง ม้า โค กระบือ สุนัข แพะ แกะ สุนัข ไม่เกิน ๑ ตัว

(๒.๒) เป็ด ไก่ นก ห่าน ประเภทละ ไม่เกิน ๑๐ ตัว

(๒.๓) จำนวน หรือ ประเภทสัตว์ที่นอกเหนือจาก (๒.๑) และ (๒.๒) ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๒.๔) การเลี้ยงสัตว์ดังกล่าว ต้องไม่ก่อให้เกิดมลภาวะ หรือเหตุรำคาญต่อผู้อื่น

(๒.๕) การเลี้ยงสัตว์ดังกล่าว ต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ หรือแพร่เชื้อโรคติดต่อ จากสัตว์สู่คน

(๓) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใด อย่างหนึ่งดังนี้

ประเภทดังนี้

(๓.๑) ห่างจากชุมชนไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร เป็นเขตที่อนุญาตให้เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ก. การเลี้ยงช้าง ม้า โค กระบือ สุนัข แพะ แกะ สุนัข ตั้งแต่ ๒ - ๑๐ ตัว

ข. การเลี้ยงเป็ด ไก่ นก ห่าน ประเภทละ ตั้งแต่ ๑๑ - ๒๐ ตัว

(๓.๒) ต้องมีการปฏิบัติภายใต้มาตรการ ดังนี้

(๓.๒.๑) สถานที่ตั้ง

ก. ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญให้กับผู้อื่นที่อาศัย อยู่ใกล้เคียง

ข. ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ ซึ่งกันเป็นสัดส่วนและให้อยู่ห่างเขตที่ดิน สาธารณะ ทางน้ำสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของ และมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาเรือนหรือสิ่งใดปกคลุม โดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ ประเภทเดียวกัน

(๓.๒.๒) อาคารและส่วนประกอบ

ก. อาคาร ต้องเป็นอาคารเอกเทศ และมั่นคงแข็งแรง มีลักษณะ เหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์ ประเภทนั้น ๆ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

ข. พื้นที่ ต้องเป็นพื้นที่แน่นทำความสะดวกสบาย ไม่เฉอะแฉะ เว้นแต่ การเลี้ยงสุกรพื้นที่จะต้องเป็นคอนกรีตและมีความลาดเอียง เพื่อให้น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำโดยสะดวก

ค. หลังคา ต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควร และมีช่องทาง
ให้แสงสว่าง หรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

ง. คอก ต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์
ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด

จ. การระบายอากาศ ต้องจัดให้มีการระบายอากาศถ่ายเทให้เพียงพอ
(๓.๒.๓) สุขาภิบาลทั่วไป

(๑) การระบายน้ำ

ก. รางระบายน้ำ ต้องจัดให้มีรางระบายน้ำ โดยรอบตัวอาคาร
ให้มีการลาดเอียงเพียงพอให้น้ำไหลได้สะดวก

ข. น้ำทิ้งต้องมีการบำบัดก่อนระบายลงสู่ทางระบายน้ำแหล่งน้ำ
สาธารณะหรือในที่เอกชน

(๒) การกำจัดมูลสัตว์ ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน ต้องจัด
ให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ ไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นอันเป็นเหตุอันรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลง
หรือสัตว์นำโรค

ก. ถ้ามีการสุขุมไฟไล่แมลงให้สัตว์ต้องไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ
แก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

ข. ต้องป้องกันเสียงรบกวนของสัตว์ไม่ให้เป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อาศัย
ใกล้เคียง

ค. การเลี้ยงสัตว์ที่มีขน ตัวอาคารต้องสามารถป้องกันขนไม่ให้ปลิว
ฟุ้งกระจายออกไปนอกสถานที่

ง. ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สิน
หรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

จ. ต้องรักษาความสะอาดที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดเสมอ

(๓) การกำจัดซากสัตว์ ให้ใช้วิธีการเผาหรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็น
แหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์นำโรคและการก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น

ข้อ ๗ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๕ และข้อ ๖
โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าว ไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้ว
ยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลหนองเสม็ด
แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้จากก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่น
จะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขาย
หรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืน
ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาล
ตำบลหนองเสม็ด ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นนั้น พบเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน
ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

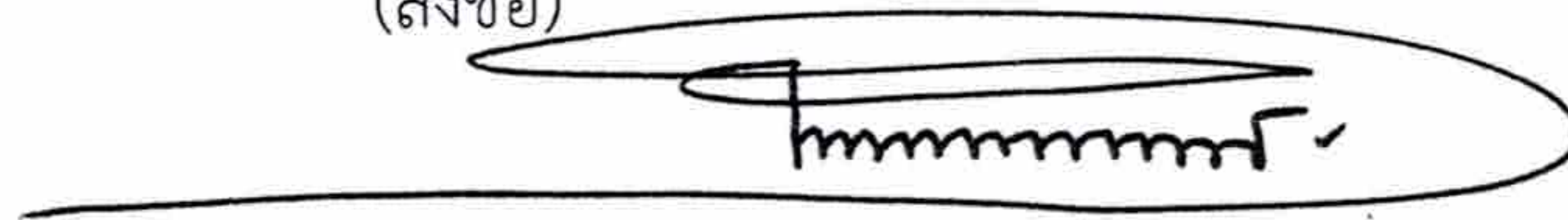
ข้อ ๘ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตาม มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลหนองเสม็ด ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๑๐ ให้นายกเทศมนตรีตำบลหนองเสม็ด เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

(ลงชื่อ)

(นายกิตติพงษ์ อยู่ละออ)

นายกเทศมนตรีตำบลหนองเสม็ด

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายชำนาญวิทย์ เตร์ตัน)

ผู้ว่าราชการจังหวัดตราด